

11 IULIE
CANON DE RUGACIUNE 1
CATRE
SF.MARE MUCENITA
EUFIMIA DE LA CALCEDON
CONSTANTINOPOL, 1857

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Μεγαλομάρτυρα
ΕΥΦΗΜΙΑΝ.

Κανὼν α'. Ἦχος πλ. β'. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἵμνοις γεραίρω τὴν Πανεύφημον Κόρην Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ως ἐν Ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ἵμνολογίαις σε θείαις ἀνευφημεῖν, εὐσεβῶς ὀρμήσαντα, ταῖς
σαυτῆς μαρμαρυγαῖς, ὅλον με καταύγασον, σεμνή, δυσωποῦσα
Ἰησοῦν τὸν ὑπεράγαθον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα εἶα Χριστοῦ, νύμφη ἀδιάφθορος, κατεπά-
λεσας στερῆῶς, δυσμενῆ ἄορατον, σεμνή, ὀρωμέναις συμπλοκαῖς,
μάρτυς πανεύφημε.

Νόμοις τῆς φύσεως τάφῳ περιφανῶς, τιθειμένη ὄρον σοι, δεδο-
μένον συντηρεῖς, ὀρθοδόξου πίστεως καλῶς, ὡς σφραγὶς τῶν ἱερῶν
δογμάτων ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Ο συναΐδιος Λόγος τῆς πατρικῆς, δόξης σεσομάτωται, ἐξ ἀχράν-
του σου γαστρός, ἐν δυσὶν ταῖς φύσεσιν ἀγνή, καὶ θελήσεσιν ὀφθεῖς
τέλειος ἄνθρωπος.

Ὡδή γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ισχυῖ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νευρυμένη τὸ σῶμα, πρὸς βασάνους
ποικίλας παραδέδωκας, ἐχθρὸν συντρίψασα τῇ πολλῇ καρτερίᾳ·
ὄθεν εὐφημοῦμέν σε.

Στερῆῶς ὑπέμεινας σεμνή, εἰς τροχὸν ἐμβλιθεῖσα, καὶ οὐδόλως
τὸ σῶμα συνετρίβης ἀληθῶς, ἀγγέλου σε τῆς πικρᾶς τιμωρίας,
μάρτυς διασώσαντος.

Γραφέντα τόμον ἐν χερσὶ, σαῖς ἀγίαις τεθέντα, ἠγκάλισω θεό-
φρον, συντηροῦσα τῶν ὀρθῶν δογμάτων τὸ τηλαυγές, κακοδόξους
πάντας δὲ αἰσχύνουσα.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ

25

Θεοτοκίον.

Εκ τῶν ἀγράντων σου ἀγνή, καὶ τιμίων αἱμάτων, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀνέδειξεν ὡς Θεὸς, τῶν κτισμάτων σε ἀπάντων Δέσποιναν.

ᾠδὴ δ΄. Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος.

Ροαῖς αἱμάτων σου, τῆς πλάνης ἀνθρακας, ἐναπέσβεσας κόρη ὄθεν ἡμῖν, μῦρα θείας χάριτος, καὶ ἰαμάτων ποταμούς, ἀναβλύξεις, καλλιπάρθενε.

Ανδρείως ἠνεγκας, σαρκὸς πανεύφημε, ἀνυπίστους βασάνους τὸ τῆς φθορᾶς, πάχος καὶ νεκρώσεως, ἐκδυσσαμένη καὶ στολὴν δεχομένη ἀδιάφθορον.

Ιάσεις βρύουσα, ἐκπλύνεις πάντοτε, νοσημάτων τὸν ῥύπον ὡς τοῦ Χριστοῦ, νύμφη ἀδιάφθορος. Ὅθεν εὐφήμοις σε φωναῖς, κατὰ χρέος μακαρίζομεν.

Ραδίως εὐρχτο, Πατέρων σύλλογος, τὸ ζητούμενον μάρτυς τὸν ἱερὸν, τόμον θεωρήσας σε, ἠγκαλισμένην εἰς πολλῶν, στηριγμόν τε καὶ βεβαίωσιν.

Θεοτοκίον.

Ως πύλη πάμφωτος, ἐδέξω πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον υἱὸν Θεοῦ, ἀνθρωπον γενόμενον καὶ ἐνεργείαις φυσικαῖς καὶ θελήσειν.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τοὺς ραβδισμοὺς ἠνεγκας στερέρῳς, ράβδῳ τοῦ Σταυροῦ ὡς ἀληθῶς, στηριζομένη, πανεύφημε, καὶ τοὺς καθορῶντας πάντας ἐκπλήττουσα, καὶ τὰ τῶν ἐναντίων φράττουσα στόματα.

Ηγιασμένην σχοῦσα ψυχὴν, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, σεμνή, νῦν μυροθήκη τοῦ Πνεύματος ἁγίου, Εὐφημία, μῦρα τῆς χάριτος πηγάζουσα, καὶ κόσμον εὐωδιάζουσα.

Νεκροῖς ξοάνοις καὶ βδελυκτοῖς, σέβας οὐ προσήνεγκας· διὸ νεκρὰ κειμένη πεπίστεισαι, τόμον γεγραμμένον ζωῆς τὰ δόγματα, καὶ τοῦτον ἠγκαλίσω ἔχθρους αἰσχύνουσα.

Θεοτοκίον.

Πατρός τὸν σύνθρόνον ὑπὲρ νοῦν, τέτοκας πανύμνιτε ἁγνή, δυσὶν οὐσίαις καὶ φύσει, καὶ ταῖς ἐνεργείαις κατανοούμενον, ὃν πάντοτε δυσώπει σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὡδή ε΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Αμίαντος ἄφθορος, καθηρμόσθης τῷ Θεῷ, καθάπερ προικα ἔνδοξε, προσαγαγοῦσα τούτῳ τὰ ἱερά, τοῦ σώματος στίγματα, δι' ὧν ὅλη ὥραία ἐχρημάτισας.

Νομίμως ἐνήθλησας, πρωστηρίοις ἀνδρικῶς, ὄργανοις ὑμιλήσασα, καὶ θεϊκῇ δυνάμει, μάρτυς Χριστοῦ, ἀσάλευτος μείνασα· διὰ τοῦτο σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Εχθροὶ καταισχύνονται, καθορῶντές σε σευνή, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἠγκαλισμένην ὄρον θεοπρεπῶς, καὶ πάντων εὐφραίνονται, ὀρθοδόξων τὰ πλήθη εὐφημοῦντά σε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε ἄχραντε, δι' ἧς δέδοται χαρὰ, καὶ λύπη ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησε καὶ ζωὴ, καὶ φῶς ἐθεάσοντο, οἱ ἐν σκότει τῆς πλάνης καθεζόμενοι.

Τὸ Κοντάκιον. Ζήτει σελ. 15.

Ὡδή ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Φλεγόμενι, θείῳ ἔρωτι πανεύφημε, εἰς πῦρ ἐβλήθης χαίρουσα· θεία δρόσω δὲ ἀβλαβῆς διέμεινας, Χριστῷ τῷ πάντων βοῶσα ποιητῇ. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ηλιόμορφος ὠράθης μάρτυς ἔνδοξε, μέσον τιγάνου βράζοντος ἀκοντισθεῖσα· τοῦ φωτός γὰρ ἄγγελος εἰς σὴν ἐστάλη βοήθειαν, διὸ οἱ σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς ὀρῶντες ἔφριττον.

Μακαρίως τὸν ἀγῶνα διανύσασα, νυμφῶνα πρὸς οὐράνιον κατεσκήνωσας, νυμφικῶς χορεύουσα αἰεὶ, καὶ μέλπουσα πάντοτε Χριστῷ. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ορον πίστεως δοθέντα σοι ἐφύλαξας, πανεύφημε κρατύνουσα

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ

27

ὀρθοδόξων μὲν τὰ σεπτὰ διδάγματα καλῶς, αἰσχύνεις πληροῦσα δὲ ἐχθροὺς, κακοδοξοῦντας καὶ Χριστοῦ φύσεις συγγέοντας.

Θεστοχίον.

Νόμοι φύσεως ἐν σοὶ Θεογαρίτῳ, ὡς ἀληθῶς καινίζονται· καὶ γὰρ τέτοκας νομοδότην ὄντως καὶ Θεόν, διπλαῖς ἐνεργείαις φυσικαῖς, ἐν ὑποστάσει δὲ μιᾷ κατανοούμενον.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας.

Κρατηθεῖσα τῷ θείῳ πνεύματι ἐνδύξῃ, ὡς ὑψία ἐβλήθης, ἄνω τὸ ὄμμα σου ἔχουσα σαφῶς τῆς καρδίας θεόνυμφε, καὶ συντηρουμένη ἀπήμαντος θεόφρον.

Οἱ τοῦ σκότους προστάται αἰεὶ τυφλώττοντες, οὐδαμῶς θαυμασίους τοῖς σοῖς ἐπίστευσαν· ἀλλὰ καυστικῶ συνωθοῦντες ὀργάνῳ σε, ἐνδοξε ἠττώντο, πληρούμενοι κίσχύνεις.

Ριτορεῦσον οὐδὲν στόμα δυνήσεται, ἐξεῖπειν ἀθλοφόρε τὰ σὰ θαυμάσια. Ὅρον γὰρ χειρὸς τῶν πατέρων ἀπέληρας, καὶ τῆς εὐσεβείας ἐκράτυνας τὸ δόγμα.

Τριαδικόν.

Η τρισήλιος δόξα, Πάτερ ἀγέννητε, καὶ Υἱὲ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ὑπερούσιον, ἀναρχε Θεὲ τριτυπόστατε Κύριε, σώζοις τὸν λαόν σου, τὸν φόβῳ σε ὑμνοῦντα.

Θεστοχίον.

Νοερῶς σε λυχνίαν Προφήτης ἐβλεψε, τὸ λαμπάδιον κόρη Χριστὸν κατέχουσαν, κόσμον θεϊκῆ ἐπιγνώσει φωτίζοντα, καὶ τῆς ἀσεβείας τὸ σκότος ἐκμειοῦντα.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ισχὺν καὶ κράτος τοῦ πολεμητόρος, ἀφ' οὗ Χριστὸς παρθένου γεννηθεὶς καταδέβληκε, καταπαίζουσι τούτου νεάνιδες κόραι βασάνων πόνοις προσομιλήσασαι, καὶ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἔνδον χορεύουσαι.

Σς φῶς, ὡς μέγας ὠράθης ἥλιος, μαρμαρυγαῖς ἀγώνων καὶ

θαυμάτων πανεύφημε, τὸ τοῦ κόσμου πλήρωμα φωτίζουσα. Ὅθεν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος δοξάζει σε, καὶ γαρμονικῶς ἐπιτελεῖ τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Στρατὸς ἀγγέλων σὺ προηγίσαστο, τῆς ἱερᾶς ψυχῆς ἐπανιούσης πρὸς Κύριον στεφιδότης Χριστὸς δὲ στεφάνοις σε ἔστεψεν, ἀφθαρσίας, μάρτυς πανεύφημε, ὃν διὰ παντὸς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει ἐνδοξε.

Η σὴ πανίερως ἑορτῆ, σήμερον πᾶσαν ἐμοῦ τὴν κτίσιν συγκαλεῖ ἀνυμνήσαί σου, τοὺς ἀγῶνας, τὰ θεῖα τεράστια· πᾶσιν οὖν δωρηθῆναι χάριν καὶ ἔλεος, καὶ ἀμαρτημάτων ἰλασμόν δυσώπει πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, τοὺς ὀφθαλμοὺς βοῶ σοι τῆς καρδίας μου φώτισον, σκοτασμόν τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, ὅπως σε μακαρίζω, ὅπως δοξάζω σε, πάντων προστασία, τῶν πιστῶς ὑμνολογούντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ορον χερσὶ πανεύφημε, θεοφόρων Πατέρων, ἑξακοσίων ἅμα δὲ καὶ τριάκοντα, μάρτυς, λαβοῦσα, τοῦτον φυλάττεις ἄτρωτον εἰς αἰῶνας· τῷ θεῷ δὲ σου αἵματι τοὺς πιστοὺς ἀγιάζεις, νύμφη Χριστοῦ Εὐφημία· ὅθεν σε εὐφημοῦμεν φαιδρῶς, πανηγυρίζοντες τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Νεάνις ἡ πανεύφημος Εὐφημία τρωθεῖσα, τῷ γλυτάτῳ ἔρωτι τοῦ υἱοῦ σου, Παρθένε, ὀπίσω σου ἀπηνέχθη, νυμφικῶς τούτου τῷ καλεῖ τῆς παρθενίας λάμπουσα καὶ σεπτῆς μαρτυρίας· μεθ' ἧς Ἀγνή, σκέπε, φρούρει φύλαττε, σκέπε πάντας τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκον κυρίως.